

1794-ben Vattay Pál pedig alispán 1681-ben. Nagy ur abban a korban.

Vathai Ferenc híres magyar vitéz pedig 1592-ben hadnagy, állandóan csapatával künn volt a végeken, 1603-ban török fogságba került és ott 1605-ben megírta nagyapja, édes apja és saját éleltörténelét, ami történelmi és irodalmi kincse a régi Magyarországnak. A középkorban a birtokos nemes családok között ott vannak a Vattaiak, a mostan élő birtokos nemes családok között alig harminc van, akiknek a középkorban is nemesi birtokuk volt. Hogyne lettek volna ott a Vattayak!

A honfoglaláskori száznyolc nemzetség között a besenyők Csöprön nemzetségének a főnöke Vata. Később 1046-ban az egyik Vata pogány magyar vezér, aki hűveivel három befönt hajfűrtöt növesztett, a többi hajukat lenyiratták, hogy megkülönböztessék magukat a keresztényektől. Ettől a Valától függött, hogy I. Endre királyt megkoronázzák-e Szekesfeherváron vagy sem. E vezér fia Vata János I. Béla király idejében 1061-ben szólott bele fegyveres erővel az ország sorsába. Hol voltak a honfoglaláskor a mostani bárók, grófok, hercegek, vagy a Reichsunmittelbargrófok, a Markgrófok, a Churfürstök, vagy akár a legujabb századeleji Imperátorok ősei? Bizony nem igen szerepeltek.

A múlt század nyolcvanas éveiben könyv jelent meg az előkelő magyar társaságról és az uralkodótól kezdve felsorolta az udvar, a kormány és országgyűlés, az akadémia tagjait, a vidéki főnemeseket, a nemeseket, a penzvilágot, írókat és művészeket. Ott találunk istentudja kiket, de a százados Vattayak, a legtöbb ősmagyar család sorsára jutva már nem kaptak helyet ebben a társaságban.

(Folyt. köv.)

A gondolatok ereje.

Írta: Kacsvinszky József.

Ma, amikor a rádió korszakában élünk, többé-kevésbé mindenki megbarátkozott már az aetherikus rezgések fogalmával. Mindenki, aki rádiót hallgat, tisztában van azzal, hogy a leadóállomáson a hanghullámokat elektromos hullámokká alakítják át, e rezgések bekalandozzák a teret, a felfogókészülékben pedig újra hallhatókká válnak. Ha nem is rádió-szakember, ennyit mindenki tud.

Az a kisdíák, aki detektoros készülékkel állít össze magának, az a suszterinas, gépírókisasszony, vagy tanyai gazda, aki munkája végeztével fülére helyezi a fejhallgatót, már nem tekint csodának a drótnélküli telefonozást. Igaz ugyan, hogy idegen országból, minden látható összeköttetés nélkül érkeznek hozzánk zene, vagy idegen nyelvű felolvasások hangjai, — de mindez érthető: aetherikus rezgések továbbítják a szélrózsa minden irányába a leadást.

A gimnazista már azt is tudja, hogy a hangon kívül a hő is csak rezgés, rezgés a fény, a Röntgen-sugár és az ibolyán-tuli sugárzás is, amely emberi szemnek láthatatlan, a fényképező lemez azonban megörökíti. És tudja jól, hogy még csak elenyészően kis részét ismerjük a természetben előforduló vibrációknak. Állandóan, a legkülönbözőbb természetű és hullámhosszuságú rezgések vesznek körül bennünket, amelyekről azonban — megfelelő felfogókészülék hiányában — nem vehetünk tudomást.

Minden változás — mozgás. És minden mozgás rezgéseket kell. A milánói és az amerikai kísérletek alapján pedig bebizonyítva láthatjuk, hogy az emberi gondolkodás is a térben tovaterjedő vibrációkat indít, melyeket — alkalmas eszközzel — az illető egyéntől távol is, bizonyos mértékben, felfoghatunk. Ilyen alkalmas eszközről maga a Természet gondoskodott. És ez nem más, mint egy másik, emberi agyvelő. Diótból készült anténával is ki tudjuk mutatni a

gondolatrezgések létezését és néhány hatását, de tisztán és érthetően felfogni valamely gondolatot — ma még — csak egy másik, figyelő agyvelő segítségével lehet.

Persze, nem mindenki képes erre, legalábbis tudatosan nem. A gondolatolvasók, tisztánlátók, grafológusok és hipnotizőrök azonban igen jól ismerik ezt a jelenséget és — amennyire lehet — gyakorlatilag is hasznát veszik.

Mindez nem boszorkányság. És nem is új felfedezés.

Már az indiai, ősi vallások tanításában ott találjuk annak a nyomát, hogy ezelőtt több ezer esztendővel, már meglehetősen tökéletességgel ismerték az emberi gondolkodás fizikáját. A hindu fakirok és különösen a bölcs „yogik“ oly művészi tökélyre emelték a gondolkodás, a gondolat-koncentráció nehéz tudományát, hogy bátran mondhatjuk róluk — valósággal emberfeletti hatalommal rendelkeznek. Ismerik a gondolatok birodalmának rejtett, természeti törvényeit és ezeknek a kellő helyen való alkalmazásával csodálatosabbnál csodálatosabb jelenségeket tudnak produkálni.

Mint ahogy egy nagyteljesítményű rádió-adóállomás világgá küldözve onta magából hatalmas erejű rezgéseit, melyek az őt világrész minden pontjára elhatolnak, oly módon hagyja el egy-egy gondolat, vagyis a megfelelő vibráció annak a testét, aki intenzív gondolatkoncentrációval és az idevágó, természeti törvények helyes ismeretével és alkalmazásával szerletesugározza a térbe, amire gondol, amit elképzelt magának. És mint ahogy behangolt rádiókészülékek felfogják a megfelelő hullámokat, úgy sok-sok — a megfelelő „hullámhosszra“ reagáló agyvelő átveszi és öntudatlanul, vagy tudatosan magáévá teszi a kisugárzott, erős gondolatokat.

Ma már, a rádió felfedezése után, érthetőek és megmagyarázhatóak a telepátia, a távolérzés, jelenségei.

Edisont Patandzsalitól, a yoga-filozófia nagymesterétől, sok-sok évszázad választja el. De nemcsak ő, a nagy feltaláló, hanem mindenki, aki azóta ilyen irányú kísérletekkel foglalkozott, meggyőződött a gondolatoknak távolbaható erejéről. A megszólaltatott hangvilla rezgésbe hoz a közelben mindent, ami vele rezonál. Éppígy minden elgondolt gondolat, ha rezonanciára talál valahol, megerősödik — és tovább rezeg.

Éppen ezért, ha hihetünk a modern felfedezéseknek és bizhatunk komoly tudósok megállapításaiban, hinnünk kell az ősi tanításnak is, amely ugyanazt mondja, mikor óva figyelmeztet bennünket: Mindnyájan felelősek vagyunk minden egyes gondolatunkért! Mert ha csekély mértékben is, de öntudatlanul is befolyásoljuk velük gyanútlan embertársaink gondolkodását. Jegyezzük meg magunknak: Ha rosszat gondolunk, segítjük a Bűnt. Ha azonban szeretet hatja át gondolatainkat, jóságot, örömet és békét sugározunk szét a világba, tiszta lelkiismerettel, Isten dicsőségére! . . .

H I R E K.

A járási tisztii értekezletről, melyet 18-án, Pomázon tartottak, a szigetmonostori jegyzőválasztásról, a pillisvörösvári kántorválasztásról és egyéb újabb hírekről a heti renki kívül kiadásu számunkban fogunk cikkeket közölni.

Újságírók küldöttsége Almásy Lászlónál. Kedden a parlamenti tudósítók szindikátusának küldöttsége felkereste Almásy Lászlót, hogy hivatalba lépése alkalmából üdvözölje. — A képviselőház elnöke rövid beszédet mondott a sajtóról és a sajtószabadságról, majd kijelentette, hogy minden pártszempontot ki fog zárni a sajtóval való közérdekű együttműködésből.

— **Halálozás.** Özv. Prawda Antalné, szül. Palkovics Matild f. hó 16-án, életének 76-ik évében, hosszú szenvedés után elhunyt. Temetése 18-án volt a pomázi r. kath. temetőben.